

PAPEŽ BENEDIKT XVI. V ČESKÉ REPUBLICE

ŽIVOTOPIS BENEDIKTA XVI.

Joseph Ratzinger, papež Benedikt XVI., se narodil 16. dubna 1927 v bavorském městečku Marktl am Inn. Otec pocházel ze zemědělské rodiny a byl policistou. Matka pracovala jako kuchařka.

Před Vánoci 1945 následoval svého bratra a vstoupil do kněžského semináře. Roku 1951 byl vysvěcen na kněze. V dalších letech působil jako profesor systematické teologie na několika univerzitách a jako teologický poradce na II. vatikánském koncilu. Roku 1977 v Mnichově přijal biskupské svěcení a byl jmenován kardinálem.

V roce 1981 ho papež Jan Pavel II. jmenoval prefektem Kongregace pro nauku víry a předsedou Papežské biblické komise a Mezinárodní teologické komise. Navzdory své velké vytíženosti nikdy nepřestal publikovat své teologické práce.

19. dubna 2005 byl zvolen papežem.

Českou republiku navštívil oficiálně zatím jen jednou: v roce 1992 pronesl v Praze přednášku O křesťanské víře ve věčný život.

JAK BENEDIKT XVI. VYSVĚTLIL VOLBU SVÉHO JMÉNA

Benedikt XVI. si toto jméno vyvolil, protože chce symbolicky navázat na papeže Benedikta XV., který vedl církev v neklidných dobách 1. světové války. „Byl opravdovým a odvážným prorokem míru, o který zápasil. Nejprve když se pokoušel zamezit dramatu války a poté eliminovat její strašlivé následky. V těchto šlépějích chci pokračovat ve svém úřadu, ve službě smíření a souladu mezi lidmi.“

„Jméno Benedikt také připomíná výjimečnou postavu velkého otce západního mnišství – sv. Benedikta z Nursie, který je se sv. Cyrilem a sv. Metodějem spolupatronem Evropy. Postupné rozšíření benediktinského řádu, který založil, mělo zásadní vliv na rozšíření křesťanství na evropském kontinentu. Z tohoto důvodu je sv. Benedikt velmi uctíván v Německu a zvláště v Bavorsku, odkud pocházím. Sv. Benedikt představuje základ jednoty Evropy a odkaz na nevyvratitelný fakt křesťanských kořenů evropské kultury a civilizace,“ řekl papež.

Pokoj je darem, který Kristus zanechal svým přátelům. Není to ale mír podle mentality světa: jako rovnováha sil ... (Benedikt XVI.)

Z MYŠLENEK PAPEŽE BENEDIKTA XVI.

KŘESŤANSTVÍ JE NĚCO JINÉHO NEŽ ...

Křesťanství je něco víc a něco jiného než moralizování. Na počátku totiž nestojí naše jednání, naše morální schopnost. Křesťanství je především dar: Bůh se nám dává. A zůstává neustále tím, který dává. Stále nám nabízí své dary. Ustavičně nás předchází.

Nezůstáváme však pasivními příjemci. Bůh nás obdarovává jako osobní a živé partnery. Darovaná láska je dynamikou „společné lásky“, chce v nás být novým životem, vycházejícím z Boha. Tak porozumíme slovu, které říká Ježíš nám všem: „Nové přikázání vám dávám: Milujte se navzájem, jak jsem já miloval vás, tak se navzájem milujte vy“ (Jan 13,34). „Nové přikázání“ nespočívá v nové a obtížné formě, která do té doby neexistovala. Spočívá v tom, že milujeme společně s Tím, který nás miloval jako první.

Zpracováno podle knížky „Na minutu s Benediktem XVI., O víře, naději a lásce“ kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství.

ŠTĚSTÍ BEZ BOHA?

Můžeme dosáhnout opravdového štěstí, nebudeme-li brát na zřetel Boha? Zkušenost ukazuje, že uspokojování materiálních tužeb a žádostí člověka šťastným neučiní. Jedinou radostí, která naplní lidské srdce, je skutečně pouze ta, která pochází od Boha. Potřebujeme totiž radost nekonečnou. Pak ani každodenní starosti, ani životní těžkosti nedokáží odebrat radost, která se rodí z přátelství s Bohem.

JE ROZUMNÉ VĚŘIT V BOHA?

Věříme v Boha. Je to naše zásadní rozhodnutí. Je však rozumné? Již od osvícenství se část vědy snaží dobrat takového vysvětlení světa, kterým by se Bůh stal nadbytečným. A byl by tak zbytečný i v našem životě. Ale pokaždé, když se zdálo, že se to již téměř podařilo, vždycky zřetelně vyšlo najevo, že to nemá cenu.

My křesťané říkáme: „Věřím v Boha, Stvořitele nebe a země“ a „věřím v Ducha svatého“. Věříme, že na počátku bylo věčné Slovo, Rozum, a nikoli iracionalita. Nemáme zapotřebí se s touto vírou skrývat, nemusíme se bát, že se s ní ocitneme ve slepé uličce. Těší nás, že jsme mohli poznat Boha!

Zpracováno podle knížky „Na minutu s Benediktem XVI., O víře, naději a lásce“ kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství.

BŮH A EVOLUCE SE NEVYLUČUJÍ

Ve Spojených státech se vede spor mezi takzvaným kreacionismem a evolucionismem. Obojí se klade jako vzájemně neslučitelné alternativy: kdo věří ve Stvořitele, neměl by myslet na evoluci, a kdo naopak hájí evoluci, měl by vylučovat Boha. Tento protiklad je nesmyslný, protože z jedné strany existují mnohé vědecké důkazy ve prospěch evoluce, jež se jeví jako fakt, který obohacuje naše poznání. Na druhé straně však evoluce neodpovídá na všechny otázky, především na velkou filozofickou otázku: Odkud to všechno pochází? Jak to všechno směřovalo a nakonec dospělo až k člověku?

Zdá se mi důležité, aby se rozum více otevřel, aby viděl nejen tyto důkazy, ale i to, že nestačí na vysvětlení celé skutečnosti. Náš rozum může zjistit, že není něčím iracionálním či produktem iracionality. Všemmu předchází jiný, stvořitelský rozum a my jsme odleskem tohoto tvůrčího rozumu. Jsme myšlení a chtění. Existuje tedy myšlenka, smysl, který mne předchází a který musím odhalit, následovat a který dá smysl mému životu.

JSME MYŠLENÍ A CHTĚNÍ ...

Zpracováno podle knížky „Na minutu s Benediktem XVI., O víře, naději a lásce“ kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství.